

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11313/2025
07.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордана Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Петровић, адвокат из ..., против туженог „Сава неживотно осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7081/20 од 23.05.2022. године, у седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 7081/20 од 23.05.2022. године у ставу другом изреке и предмет у том делу **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање.

У преосталом делу ревизија туженог се **ОДБИЈА** као неоснована.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7081/20 од 23.05.2022. године, ставом првим изреке укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 17444/16 од 12.03.2020. године у ставовима првом, трећем, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде материјалне штете за уобичајене трошкове сахране солидарно исплати износ од 779.957,32 динара са законском затезном каматом од 12.03.2020. године до исплате у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезан тужени да му на име накнаде штете због изгубљеног издржавања исплати износ од 380.864,40 динара са законском затезном каматом од 12.03.2020. године до исплате, док је тужбени захтев тужиоца до износа од 420.000,00 динара, за износ од 39.136,00 динара са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате и за законску затезну камату на износ од 380.864,40 динара за период од 01.05.2019. године до 11.03.2020. године, одбија као неоснован. Ставом четвртим изреке, делимично је

усвојен тужбени захтев тужиље ББ и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљеног издржавања плати износ од 545.155,20 динара са законском затезном каматом од 12.03.2020. године до исплате, док се тужбени захтев тужиље до износа од 681.444,80 динара односно за износ од 136.289,00 динара са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате и за законску затезну камату на износ од 545.155,20 динара за период од 01.05.2019. године до 01.03.2020. године одбија као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете у виду капитализиране ренте због изгубљеног издржавања исплати износ од 298.418,60 динара са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете у виду капитализиране ренте због изгубљеног издржавања исплати износ од 339.970,60 динара са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до исплате. Ставом седмим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 17444/16 од 12.03.2020. године и у том делу предмет враћен на поновни поступак. Ставом осмим изреке, враћени су списи Првог основног суда у Београду П 17444/16 ради одлучивања о евентуалном тужбеном захтеву за исплату материјалне штете у виду ренте због изгубљеног издржавања.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију побијајући пресуду у ставу другом и трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права у случају из члана 403. став 2. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог делимично основана.

Према утврђеном чињеничном стању дана 11.05.2009. године у Чачку на кружном путу код предузећа „Екомекс“ се догодила саобраћајна незгода тако што је ВВ, управљајући теретним возилом (без положеног возачког испита за ту категорију возила), које је у тренутку незгоде било осигурано од аутоодговорности код туженог, приликом уласка на пут са првенством пролаза са десне стране према левој ивици посматрано из правца Коњевића према Чачку, којом се коловозном траком из правца Коњевића брзином од око 70 км/час (где је ограничење 60 км/час) кретао сада пок. ГГ мотоциклом марке „Јамаха“ (без положеног возачког испита „А“ категорије) при чему није пропустио мотоцикл који је имао право првенства пролаза услед чега је дошло до удара предњег точка мотоцикла у задњи леви точак теретног возила којом је приликом ГГ задобио тешке телесне повреде од којих је преминуо. Возач теретног возила започео је пресецање пута са првенством пролаза када је мотоцикл био на мањој удаљености од безбедне па је на његовој путањи створио изненадну и неочекивану препреку. Допринос возача теретног возила био је одлучујући за наступање незгоде (што је утврђено након вештачења од стране вештака саобраћајне струке) јер је противно саобраћајним прописима се укључио на пут са првенством пролаза у тренутку када се мотоцикл налазио на удаљености мањој од безбедне, а допринос возача мотоцикла је минималан и састоји се у кретању левом коловозном траком и у закаснелој реакцији на препреку коју је могао да уочи па је суд закључио да је његов

допринос настанку последице 10%. Тужиоци су родитељи пок. ГГ. На њихов захтев тужени им је 06.05.2010. године на име накнаде штете због смрти сина исплатио и то: за трошкове сахране сваком од њих по 24.500,00 динара, за трошкове израде споменика износ по 42.000,00 динара и на име трошкова помена износ од по 10.500,00 динара. Пок. ГГ је сахрањен на гробљу у ... у ..., а било је присутно за сахрану и подушја око 2500 људи. Том приликом су обављени верски обреди, послужена је храна и пића, а према месним обичајима дали су се помени за 40 дана, пола године, 7 и 20 дана. Према налазу вештака економско-финансијске струке трошкови сахране на дан вештачења изнели су 985.420,18 динара. Тужиоцима је тужени исплатио 70.000,00 динара по том основу па произлази да би тужиоцима на име трошкова сахране солидарно припало 92% од тих трошкова а то је износ од 906.586,56 динара. Тужиоци су поставили мањи тужбени захтев па је другостепени суд (након отварања расправе) усвојио тужбени захтев тужилаца по том основу износ од 779.951,32 динара са затезном каматом од 12.03.2020. године.

Одредбом члана 193. став 1. ЗОО прописано је да ко проузрокује нечију смрт дужан је накнадити уобичајене трошкове његове сахране.

Пред Апелационим судом одржана је расправа и утврђене чињенице на околност трошкова сахране и присуства особа на сахрани и подушјама. Прихваћен је налаз вештака при утврђивању да је било присутно око 2500 људи и према том броју особа обрачунати су трошкови сахране и подушја што није убедљиво и логично. Број особа од 2500 захтевао би и велики простор за смештај за ручак што би било тешко изводљиво. Уобичајена је ситуација да је један део присутних на сахрани и подушјама се након изласка на гробље удаљава тј. не одлазе на ручак а докази о томе нису извођени. С тога је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено а што је исходovalo доношење одлуке која се у том делу није могла правилно испитати.

У поновном поступку нижестепени суд ће имати у виду примедбе Врховног суда, по истима поступити, правилно утврдити чињенично стање и након оцене изведених доказа донеће закониту одлуку у том делу захтева.

Имајући у виду изнето на основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

У погледу потврђујућег дела става 2. и 3. изреке по оцени Врховног суда Апелациони суд је правилно утврдио и определио накнаде тужиоцима на име штете за изгубљено издржавање. Чињенице везано за тај део захтева указују да је сада пок. ГГ доприносио стицању у породичној заједници са одређеним приходима да су ти приходи служили за издржавање родитеља – овде тужилаца и ти износи су правилно утврђени и опредељени сходно чл. 194. ЗОО а при чему је правилно опредељен и допринос пок. ГГ настанку штетног догађаја са 10%. С тога се наводи туженог у том делу не могу прихватити као основани.

Сходно изнетом, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу 2. изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка је изостала и о томе ће се одлучити по доношењу коначне пресуде о целокупном постављеном тужбеном захтеву.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**